

Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, laskimme suoraan Koossaareen ja seuraavana päivänä Rodoon ja sieltä Pataraan. Siellä tapasimme Foinikiaan menevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan. Ja kun Kypro rupesti näkymään ja oli jäänyt meistä vasemmalle, purjehdimme Syyriiaan ja nousimme maihin Tyyrossa; siellä näet laivan oli määrä purkaa lastinsa.

Ja tavattuamme opetuslapset me viivymme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. Mutta kun olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle saakka. Ja me laskeuduimme rannalla polvillemme ja rukoilimme; ja sanottuamme jäähyväiset toisillemme astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

Tyyrosta me saavuimme Ptolemaikseen, ja siihen päättyi purjehtuksemme. Ja me tervehdimme veljiä siellä ja viivymme päivän heidän luonansa. Mutta seuraavana päivänä me lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippuksen tykö, joka oli yksi niistä seitsemästä, ja jäimme hänen tykönsä.

Ja hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja. Siellä me viivymme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus. Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin'."

Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin. Silloin Paavali vastasi ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen

tähden." Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto".

Niiden päivien kuluttua me hankkiuduimme ja menimme ylös Jerusalemiin. Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta, jotka veivät meidät majapaikkaamme, erään vanhan opetuslapsen, kyprolaisen Mnasonin, tykö.

Ja saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan. Seuraavana päivänä Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin tykö, ja kaikki vanhimmat tulivat sinne saapuville. Ja kun hän oli heitä tervehtinyt, kertoi hän kohta kohdalta kaikki, mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskuudessa.

Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita.

Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia luopumaan Moosksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan. Mitä siis on tehtävä? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen. Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä. Ota ne luoksesi ja puhdistä itsesi heidän kanssansa ja maksa kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa tukkansa; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.

Mutta uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoit-

taneet, että heidän on välttäminen epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta." Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistuspäivänsä tulisivat päätymään, jota ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri.

Paavalin matka jatkuu usean paikan kautta ja he tulivat Tyyroon, jossa he sielläkin rohkaisivat uskovia. Nämä Tyyrolaiset uskovaist olivat Pyhän Hengen vaikutuksessa palavia uskovia, ja he profetoivatkin Paavallille tulevasta kärsimyksestä, kun hän menisi Jerusalemiin. Seitsemännen päivän jälkeen Paavali jatkaa kuitenkin ystävineen matkaansa, ja Saimme lukea suuresta rakkaudesta ja kunnioituksesta, mitä Paavalia kohtaan osoitettiin.

"ja kaikki saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle saakka."

Sitten he aivan polvilleen laskeutuen rukoilivat ja sanoivat jäähyväiset toinen toisilleen. Niin he lähtivät jälleen purjehtien matkaan ja saapuivat Ptolemaikseen, josta he päivän kuluttua jatkoivat matkaa Kesareaan. Siellä he menivät Filippoksen tykö, ja jälleen näemme ihmeellisellä tavalla, miten Herran Henki vaikutti heidän keskellään. Profeetta Agabus otti Paavalin vyön ja sitoi kätensä ja jalkansa sanoen;

"Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.'"

Paavali oli siis hyvin tietoinen, mikä häntä kohtasi. Mutta, kuten luimme, hän oli valmis sekä kärsimään, että myös kuolemaan Jeesuksen nimen tähden! Tällaista asennetta ajatellen tälle päivälle, - löytäisikö keskuudesta montakaan, joka tällä tavoin rakastaisi Jeesusta ja Hänen evankeliumiaan?! – Niin Paavalin ystävät koettivat estää hänen matkaansa Jerusalemiin – hehän rakastivat Paavalia, joka oli synnyttänyt useita seurakuntia ja kuinka suureksi hyödyksi olikaan ollut hänen opetusensa uskovien keskellä! Mutta Paavali ei suostunut tähän. Hän sanoi:

"Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden."

Ja niin nämä uskovaiset tyytyivät lopulta sanoen: *"Tapahtukoon Herran tahto."* – Ehkä he käsittivät, että Jumalan soturin matkaa on turha estää, ja tämäkin matka, mitä Paavali oli tekemässä, kuuluu todennäköisesti osaksi suurta Jumalan suunnitelmaa.

Tänään saatamme ymmärtää, ettei Paavalin opettavaisia kirjoitetta olisi koskaan kirjoitettu, ellei hän olisi ollut kahleissa ja vangittuna. Hänhän olisi suullisesti opettanut uskovia, kiertäen paikkakunnalta toiselle ja uskovaiset olisivat saaneet valtavaa ja väkevää opetusta taivastiestä ja Jumalan valtakunnasta. Mutta miten olisi käynyt tulevan ajan seurakunnille? Olisimme saaneet vain hajanaisia tietoja ja kuulopuheita väkevistä Paavali-nimisistä opettajista! Jumalan väkevän ja voimallisen viisauden myötä, saamme tänään lukea Paavalin kirjoittamia opettavaisia kirjoitettuja! Nuo opetukset ovat tulesa koeteltuja ja hyväksi havaittuja. Ne ovat täysin vastaan ottamisen arvoisia, koska ymmärrämme Paavalin kirjoittaneen ne Pyhän Hengen väkevässä ohjauksessa!

Niin Paavali saapuu ystävineen Jerusalemiin, jossa heidät otettiin iloiten vastaan. Jerusalemissa he menivät Jaakobin tykö ja siellä he kertoivat Jerusalemin kristityille tarkasti, mitä Jumala oli tehnyt heidän kauttaan myös pakanakansojen keskuudessa. Tämä synnytti suurta iloa uskovien kesken ja he sanoivat Paavallille:

"Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita."

Sitten tuli puheeksi tämänkin ajan suuri vitsaus – niin uskovien, kuin jumalattomienkin kesellä – nimittäin Paavalista oli juoruttu, että hänen opetuksensa olisi vastoin Jumalan antamaa lakia. Niinpä hänen ystävänsä neuvoivat häntä näyttämään omalla esimerkillään, ettei hän ole tullut kumoamaan lakia.

"Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä."

Ja näin Paavalin toimiessa, uskovaiset saivat nähdä, että juorupuheet olivat perättömiä panetteluja. – Tässä onkin tämän päivän kristityille valvomisen paikka. Niin herkästi lähdemme juorupuheisiin mukaan ja jatkamme niiden levittelyä. Onhan langenneiden ja epäonnistuneiden ihmisten tekemiset kovin sensaatiomaisia ja hakumallista kerrottavaa ystävien kesken! Emme vain usein aavistakaan, kuinka paljon pahaa saamme aikaa nurjilla puheillamme – varsinkin Herran palvelijoista.

"...siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä."

Tässä vaiheessa he puhuivat myös siitä, mitä he olivat velvoittaneet pakanain osaksi – heidän eivät ole juutalaisia ja siksi heitä ei koske juutalaisten säädökset:

"...heidän on välttäminen epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta."

Niin Paavali toimi juutalaisten lain mukaan suorittaen inhimillisen puhdistusmenon – siitä huolimatta, että Hänen sydämensä oli Jeesuksen verellä pesty ja hän oli Jumalan edessä pelastettu. Vaikka Jeesus oli myös Paavalin edestä kertakaikkinen uhri ja lopullinen sovitus, hän noudatti juutalaisten tähden sen lainkirjaimen, mitä siitä oli säädetty.

"Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuravana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistuspäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri."

Mehän ymmärrämme, ettei mikään uhri, laki tai toimitus voi mennä edelle Jumalan säättämän Lunastuksen ja Sovitusuhrin. Siksi olisi väärin, että me pakanakristittyinä alkaisimme uhrata juutalaisille vanhanliiton puolella määrättyjä uhreja. Itse asiassa niin toimiessamme

osoittaisimme Jumalaa ja Hänen Poikaansa kohtaan uskottomuutta.

"Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus." 1.Kor.3:11

Lukemassamme Apostolien Tekojen luvussa jälleen näemme myös opettavaisen seikan, nimittäin sen, miten Jumala opettaa niin ympäröivää maailmaa, kuin uskovaistakin elämän tilanteiden kautta. Jumalan johdatus arkipäiväisten tekemisten ja matkojen aikana ovat hetkiä, joissa opetellaan uskoa ja luottamusta Herran tahtoon. Samoin myös kohtaamisissa ja erimielisyyksissä saatamme löytää yllättävän hyviä toimintamalleja, joita noudattaen elämä uskovien kesken on helpompaa. On vain puntaroitava, missä ja milloin teemme myönnytyksiä, joustoja tai annamme periksi toisen ihmisen tärkeiden asioiden edessä. En usko, että Paavalin nöyrä lainkuuliaisuus olisi ollut mitenkään vahingollista hänen uskollleen. Hänhän usein myöhemmin teroitti, että ihminen on pelastettu yksin armosta, ei lain tekojen kautta. Silti tämä ei ollut syy jättää itseään koskevaa lakia noudattamatta. Emmehän mekään saa rikkoa oman maamme lakia, ellei sen täyttäminen sodi Jumalaa vastaan.

